

[Rager.]

fælde, vi havde mindre Militær end i Øjeblikket, og saa gik over til det, der nu foreslaas, vilde det være Oprustning, og den Skanse skal jeg ganske lade ham beholde. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Folkeafstemning vil jeg vente med at svare det ærede Medlem, til jeg kommer til det ærede Medlem Hr. Pürschel; de Udtalelser, jeg saa kommer med, kan da ogsaa tages til Indtægt af det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen.

Det ærede Medlem Hr. Vangaard bliver jeg nødt til at gøre en ganske lille Bemærkning til, fordi det ærede Medlem henviste til, at oppe i Vendelboernes Land var Det radikale Venstre ikke repræsenteret; det indrømmer jeg fuldt ud, at vi ikke er; midlertidig har vi ingen Repræsentant deroppe. Paa samme Maade er det gaaet Venstrepartiet i Københavns Amt; der har de ingen Repræsentanter, og det er sikkert en blivende Tilstand. Jeg synes jo, at Venstre i det hele taget, efter Udfaldet af de sidste Valg, ikke har nogen særlig Grund til at hovere.

Jeg gaar derefter over til nogle af de Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen fremsatte, og kommer derved ogsaa til at svare det ærede Medlem Hr. Carsten Raft og det ærede Medlem Hr. Pürschel, for saa vidt angaar Spørgsmaalet om Officerskorpset. Hvad Demokratiseringen angaar, giver jeg ikke saa forfærdelig mange Bønner for den Statistik, man kan tage frem, over, hvor de Mennesker stammer fra; det er ikke det, det kommer an paa. Naar vi fra Demokratiets Side taler om Officerskorpsets Demokratisering, tænker vi paa den Aand, der eksisterer inden for Korpset — om saa den Mand, der bærer Aanden, er Repræsentant for den eller Leder af den, stammer fra et Husmandshjem eller et Højesteretssagførerhjem, eller hvad det nu kan være, det er saa fuldkommen ligegyldigt. Og hvis man saa spørger mig videre om, hvad det er for en Aand, vil jeg sige, at det er i hvert Fald ikke det, at der er en Standsaand og en Standsfølelse mellem Officererne, man har noget imod, det er der vel inden for enhver Stand; jeg vil da i hvert Tilfælde for mit Vedkommende sige, at Ingeniørerne har i høj Grad Standsaand, og det forekommer mig at være baade rigtigt og heldigt, fordi enhver Stand er et nyttigt Led i Samfundet og kan netop gennem sin Standsaand hævde sig og gøre Samfundet Nytte. Men det, man fra Demokratiets Side kan indvende noget imod, er den Aand inden for Hærens Officerskorps, der ofte giver sig Udtryk i den

Maade, hvorpaa det menige Mandskab behandles, og den Maade, hvorpaa man tager Indstilling over for forskellige offentlige Foreteelser.

Det er paa det Punkt, jeg mener, der kunde paa visse Steder trænges til en Fornyelse af Aanden. Jeg har i Gaar indrømmet, at det forekommer mig, der har været Fremskridt gennem Aarene, men vi skal, og vi maa, og vi bør gaa længere frem ad den Vej. Jeg synes ikke, vi skal komme ind paa at drøfte Lønningsspørgsmaalet i Detailler nu, men jeg vil blot sige, at hvis man sammenligner Officerslønninger, hvor jeg for mit Vedkommende maa indrømme, at den Mand, der skal leve af dem og leve af dem, saaledes som man inden for Officerskredse — og efter min Mening med Rette har Lov til at kalde det — standsmæssigt, kan ikke siges at sidde alt for let i det, men hvis man vil sammenligne med de Lønninger, der f. Eks. gives Ingeniører i Statens Tjeneste, der møder med en af dem selv betalt, meget langvarigere og dyberegaaende Uddannelse, ja, saa vil man se, at Officererne i Virkeligheden ikke er Spor daarligere stillede end Folk, der gennem Aarene gaar op gennem Ingeniøretaten inden for Staten, Statsbanerne o. s. v. Der er ikke nogen afgørende Forskel; de paagældende sidder akkurat paa samme Maade i det økonomisk, men der er jo baade for den ene og den anden Part dette, at de dygtige af dem paa Grund af deres Viden, de Kundskaber, de har faaet, delvis ved Hjælp af offentlige Foranstaltninger, har Mulighederne for at bryde sig en Bane, der giver dem økonomiske Vilkaar, der er betydeligt bedre end dem, som kan blive Flertallet af Folk til Del.

Jeg har saa et Par enkelte Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Brorsen, der mente, at han i Gaar havde været ubehagelig mod mig ved at konfrontere mig med tidligere, formentlig uforsvarlige Udtalelser. Jeg beder det ærede Medlem være saa venlig at give mig en Litteraturhenvi- ning til mine tidligere uforsvarlige Udtalelser, saa skal jeg komme nærmere tilbage til dem. Det er holdt lidt for meget i Almindeligheder, saadan som det foreligger her. Jeg gav jo i Gaar det ærede Medlem visse Litteraturhenvi- ninger og lovede at give flere. Jeg ved ikke, om det ærede Medlems Studier har ført til noget.

Det ærede Medlem talte om Musikken og sagde: hvorfor skal det være saa fladt og graat? Var det ikke det ærede Medlem som Forsvarsminister, der i sin Tid afskaffede den, eller husker jeg galt? Altsaa, hvorfor gjorde det ærede Medlem det saa fladt og